

ВЕРА СТОИМЕНОВА
ЗА ДОБРИЯ РАЗКАЗВАЧ НА
ЕДНА ИНТЕРЕСНА ИСТОРИЯ

chitanka.info

В своето многовековно битие същността на човека не се е изменила много. Той и сега е готов да се вслуша и да приеме като истина една хубаво съчинена история, в която реалност и въображение са умело преплетени. И колкото по-напрегнат и отруден е животът му, с толкова по-голяма охота се оставя да бъде покорен от магията на словото. Сякаш по този начин претовареното съзнание намира естествена самозащита — да си почива, като се пренасочва към друг обект на внимание. В този смисъл трябва да приемем за една жизнена необходимост „занимателното“, „развлекателното четиво“, както го определят с леко пренебрежение строгите съдници на художествената литература.

Нека обаче не звучи парадоксално мнението, че в нашето съвремие, залято от литературна продукция, излъчвана и публикувана по радиото и телевизията, вестниците и списанията, с модерна техника на книгопечатане, която бълва ежегодно милиони книги, става все по-трудно да се открие една наистина интересна история, написана от един добър разказвач. Може би причината е в преситеността на читателя или в порасналата му взискателност и критичност. Така или иначе малцина са творците на писменото слово, които успяват да задържат вниманието на читателската публика. Между тях е английският писател Хемънд Инис.

Името му, напечатано с големи, тлъсти букви върху кориците на неговите книги, е достатъчна гаранция, че ако разтворим страниците, неусетно ще бъдем въвлечени в интересна история, ще участвуваме в необикновено, пълно с изненади пътешествие към някоя точка на земното кълбо. Дали това ще бъде забравеният от бога и хората малък атол сред Индийския океан, китоловните райони на Антарктика, девствените земи на Канада или италианските Алпи — преживяването ще бъде незабравимо.

Според писателя както във всяко нещо, така и в писателската професия има елемент на щастие. В този случай щастие е да откриеш, че това, за което искаш да пишеш и следователно пишеш най-добре, е тъкмо това, което хората искат да четат.

Желанието на Хемънд Инис е да пише за далечни страни и хора.

Роден в Хоршъм, графство Съсекс, на 15 юли 1913 година, Ралф Хемънд (истинското му име) още като юноша е еднакво увлечен от географията и литературата, които разпалват въображението му.

Първите му литературни прояви датират от средата на тридесетте години, когато работи като репортьор в един лондонски ежедневник и трябва да се задоволява с обиколката и опознаването на собствената си страна. А когато се осъществява най-сетне мечтаното презокеанско пътешествие, то е „на разносните на негово величество“ — избухва Втората световна война и майор Хемънд отплава от Англия с военен конвой, обикаля цяла Африка, за да се присъедини към своята част, която воюва с германските дивизии в Либийската пустиня.

Както повечето млади хора, които войната изтръгва от родните им места и мирни занимания, Хемънд Инис смята, че най-добрите години от живота му са пропилены. Оказва се обаче, че шестте години в армията са му донесли едно необикновено богатство — трайни впечатления от страните на Средиземноморския басейн, където са се водили бойните операции, пъстра галерия от образи и няколко почти готови сюжета за книги.

След демобилизирането си той се отдава всецяло на писателска дейност. Един след друг излизат романите: „Живи и мъртви“, „Мината-убиец“ и „Самотният скиор“, в които третира проблема за пагубните последици от войната. „Самотният скиор“ е и книгата, която му донася всеобщо признание в Англия. Оттук нататък пътят към световна известност като автор на приключенски романи (някои от които са филмирани) е открит.

„Писателят не се занимава с бизнес, не е собственик нито на земи, нито на фабрики — изповядва разбиранията си Хемънд Инис. — Всичките му ценни имуществва са в неговата глава и едно от малкото неща, което не може да бъде обложено с данъци, експроприирано или присвоено по някакъв начин от другите, е собственият опит.“

Придържайки се към това разбиране, Хемънд Инис влага почти всичките си средства в предварително проучваните и добре подготвени пътешествия. Продължителният престой в страната и запознаване с местните хора и техния начин на живот му предоставя огромен фактологически материал. Едва след завръщането започва дългият и труден процес на пресяване и уточняване. Понякога богатството от впечатления е толкова обременяващо, че е необходимо първо да напише пътепис, за да се облекчи от товара на фактите. Така се появяват книгите: „Плодовете на пътуването“, „Скандинавия“, „Море и острови“, „Хемънд Инис ни запознава с Австралия“. Но дори и

тогава са необходими две-три години, докато сюжетът на бъдещия роман покълне естествено от обстановката и героите заемат съответните места. Често пъти те поемат неочаквана, но както се оказва впоследствие, логична линия на поведение, продиктувана от още неизвестни за читателя обстоятелства. Загадката и изненадата са едни от най-съществените и любими похвати на писателя за поддържане на вниманието. Той притежава забележителен усет за съвременен ритъм на повествование — бързо въвеждане на героите, пестелива и точна характеристика, лаконичен, но изразителен диалог, постепенно ускоряване към привидната или истинска кулминация. Налице е и едно от важните условия за този род литература — достоен завършек на усилията на героите и възтържествуване на истината.

Прави впечатление дългият списък на книгите (тридесет и седем), излезли изпод перото на близо седемдесетгодишния писател и пътешественик, което говори за една неизчерпаема физическа и творческа енергия, завидна работоспособност, ерудиция и неотслабваща любов към призиванието.

През 1979 година издателство „Георги Бакалов“ — Варна, запозна българския читател с романа на Хемънд Инис — „Белият юг“. В него наситеното с перипетии действие се развива като контраст на фона на ледената пустош и безмълвие на Антарктика.

Сега издателството предлага от същия автор „Самотният скиор“ — роман, който ни връща назад, в следвоенните години, сред величествената панорама на италианските Алпи, за да станем свидетели на една жестока драма на предателство и алчност. От позициите на честен и прогресивно мислещ човек авторът успява да ни убеди и да докаже, че ламтежът към богатство, власт и надмощие е наистина една от най-отблъскващите и пагубни човешки страсти.

Ще се въздържа да преразказвам романа, за да дам възможност на читателя да остане по-скоро насаме с един добър разказвач на една интересна история.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.